

Written by

Wednesday, 08 July 2009 09:11 - Last Updated Wednesday, 08 July 2009 20:25

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புமீதும் பிரபாகரன் மீதும் உண்மையான விசுவாசம் கொண்ட அணிகளும், ஆதரவாளர்களும், அனுதாபிகளும் தாம் நெஞ்சிலே சூழ்ந்த அந்தத் தேசியத் தலைவன் பிரபாகரன் வீரச்சாவை எய்தினார் என்றெண்ணி வீர அஞ்சலி வீர வணக்கம் செலுத்துவதா அல்லது அவர் பாதுகாப்பானதொரு இடத்தில் நலமாக இருக்கிறார் என்ற சயெதியை இன்னமும் நம்பி ஆறுதல் அடவைதா என்று முடிவு செய்ய முடியாமல் திகைத்துப் போயுள்ளனர்.

ஆனால், ஈழத்தின் வன்னிமுள்ளிவாய்க்கால் களப் பிரதேசத்தில் உண்மையில் நடந்தது என்னவென்று இதுவரை நமக்குக் கிட்டியுள்ள தகவல்களைத் தர்க்கரீதியில் தொகுத்துப் பார்க்கும்போது பின்வரும் முடிவுக்கு வர முடிகிறது:

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் "இறுதிப் போர்" அறிவிப்பு செய்து, மீர்க்கத்தனமான தாக்குதலை நடத்திய சிங்கள இராணுவம், பரேழிவூ ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்திப் புலிகளின் தலைமையகமாக விளங்கிய கிளிநொச்சியைக் கைப்பற்றியது.

அடுத்து, புலிகள் பின் நகர்ந்து சென்ற மூலத்தைத் தீவனம் முற்றுகையிட்டும், புலிகள் நிலைகொண்டிருந்த புதுக்குடியிருப்பையும் தாக்கிக் கைப்பற்றியது. அதன் பிறகும் புலிகள் பின்வாங்கியபடியே நகர்ந்து சென்றனர். இறுதியாக, மேமூதல் வாரத்தில், பிரபாகரன், அவரது மகன் சார்லஸ் ஆண்டனி; பொட்டும் அம்மன், சச்சை, நடேசன் ஆகிய தலைவர்கள் தளபதிகள் உட்பட 2,000 விடுதலைப் புலிகள், சூமார் ஒரு இலட்சம் ஈழத் தமிழர்களோடு ஈழத்தின் வடகிழக்குக் கோடியில் நந்திக்கடலுக்கும், இந்துமா கடலுக்கும் இடையில் உள்ள முள்ளிவாய்க்கால் பகுதியில் ஒரு சில சதுரக் கிலோமீட்டர் பகுதிக்குள், அதிநவீன ஆயுதங்களோடு கட்டிய 50,000 சிங்கள இராணுவத்தினரால் சூற்றி வளைக்கப்பட்டிருந்தனர். சிங்கள இராணுவத்தின் முற்றுகையை முறியடித்து புலிகளின் சொற்களில் கடுமையானதொரு முடிவுக்கு வந்தது புலிகள் வளையிறுவதற்கான வாய்ப்பு சிறிதுகூட இருக்கவில்லை. கடல் வழியே புலிகள்

Written by

Wednesday, 08 July 2009 09:11 - Last Updated Wednesday, 08 July 2009 20:25

தப்பிவிடாமல் சிங்களக் கப்பற்படையோடு இந்தியக் கடற்படையைக் கப்பல்கள் ரோந்து சூற்றிக் கொண்டிருந்தன; ஏற்கெனவே கடற்புலிகளின் படகுகள் அனதைத்தும் அழிக்கப்பட்டிருந்தன.

அந்த நிலையில், சிங்கள இராணுவம் தீர்மானகரமான தாக்குதல் நடத்தி இருந்தால், ஓரோ நாட்களிலேயே புலிகளின் தற்காப்பு நிலைகள் அனதைத்தையும் அழித்து, இறுதி வற்றி ஈட்டியிருக்க முடியும். ஏற்கெனவே, புலித் தலமையை, குறிப்பாக பிரபாகரனைப் போர்க்களத்திலேயே கொன்று விடவேண்டும், கதை சுவைதாலும் உயிரோடு வதைத் திருக்கக் கூடாது என்று அயலுறவாது அமைச்சர், அதிகாரிகளை நேரடியாக கொழும்புக்கு அனுப்பி, இலங்கை அதிபரிடமும், இராணுவத் தலமையிடமும் வலியுறுத்தியிருந்தது இந்தியா; இந்திய நாடாளுமன்றத் தீர்தல்கள் முடியும் வரை இறுதித் தாக்குதல்கள் நடத்துவதைத் தள்ளி வகைக்கும்படியும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. இந்தியாவின் இந்த விருப்பங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதை மறைபார்வையிடாததற்கென்றே தனிச்சிறப்பாக இந்திய இராணுவமற்றும் உளவுப்படணை "ரா" அதிகாரிகள் களத்தில் நிறுத்தி வகைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளைப் பொறுத்தவரையும்கூட ஒன்று சிங்கள இராணுவத்துக்கு எதிராகப் போரிட்டு மடியவேண்டும்; அல்லது அவர்கள் எப்போதும் கழுவதில் அணிந்திருக்கும் சயனடை குப்பிகளைக் கடித்துப் பொருந்திரளாகத் தற்கொலை செய்து கொள்ள வேண்டும்; அல்லது மிக மோசமான வாய்ப்பாக சிங்கள இராணுவத்திடம் சரணடைய வேண்டும். இவ்வைதவிர், வறோரு தெரிவு எதுவும் விடுதலைப் புலிகளிடம் இருக்கவில்லை. இத்தகையதொரு நிலை ஏற்படுவதற்கு சிங்கள இந்தியக் கூட்டின் இராணுவத் தியான கொலைவெறித் தாக்குதல் முக்கியமானதொரு காரணம் என்றாலும், கிளிநொச்சியிலிருந்து பின்வாங்கி, மூலத்தைத் தீவாக்குள் முடங்கிய போதே தப்பிச் செல்வதற்கான எல்லாக் கதவுகளையும் அடைத்துக் கொண்டு, "பொந்தில் பதுங்கி இரையாகிப் போவது" எனப்பது விடுதலைப் புலிகளே தெரிவு செய்து கொண்டதுதான். இவ்வாறான "சுய அழிவு" முடிவெடுத்ததற்கான விளக்கம் எதுவும் புலித் தலமையிடமோ, புலி விசுவாசிகளிடமோ ஒருபோதும் இல்லை.

Written by

Wednesday, 08 July 2009 09:11 - Last Updated Wednesday, 08 July 2009 20:25

ஆனாலும், இயக்கம் விடாது, தலைவர் பெரிய திட்டமொன்று வதைத்துள்ளார்; இந்தியா வரும், அமெரிக்கா வரும்; ஜெயலலிதா, வகைகோ, நெடுமாறன் போன்றவர்கள் தபக்கி நிறுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இருந்தார்கள் புலி விசுவாசிகள். புலித் தலைவர்கள் கட்ட இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இந்த எதிர்பார்ப்பினாலேயே இன்று புலிகள் தங்கள் அழிவிற்குத் தாங்களே காரணமாகிப் போனார்கள். இதே போன்ற தொரு குழுட்டு நம்பிக்கையில் தான் பிரபாகரன் விசுவாசிகள் இன்னமும் இருத்தி வகைகப்படுகிறார்கள். மே 13ந் தேதியோடு இந்திய நாடாளுமன்றத் தரே தல்களாகக் கான வாக் குப்பதிவர்கள் முடிந்து போயின. கழுத்துவரை பரேழிவா ஆயுதங்கள் நிரப்பி வதைத்திருந்த சிங்கள இராணுவம் அடுத்த நாளே மே 14ந் தேதி வியாழக்கிழமை ""வங்கினுள் புதுங்கிய இரையான" புலிகளைத் தாக்கி அழிக்கும் இறுதித் தாக்குதலைக் கொட்டிரமான முறையில் தொடங்கியது. மஹேந் நாட்களில் எல்லாம் முடிந்து போயின. முள்ளிவாய்க்கால் கிராமத்தில் புதுங்கியிருந்த பல ஆயிரம் ஈழத் தமிழர்களும், புலித் தலைமை உட்பட புலிப்படைப் போராளிகள் அனைவரும் சிங்கள இனவெறி இராணுவத் தால் கொட்டிரமாகக் கொன்றொழிக்கப்பட்டனர்.

புலிகளின் ஆதரவாளர்களால் நடத்தப்படும் ""புதினம்"" என்ற இணையதளம், கடந்த ஆறாண்டுகளாகத் தனது நிறுவனத்தின் இரத்தமும் சதையுமாக இயங்கி, உண்மையைச் செய்திகளை மட்டுமே அளித்துவந்த அந்தச் செய்தி நிறுபர், ""என்னுடன் உங்கள்கு இருக்கும் தொடர்பு இதுதான் கட்சியாகவும் இருக்கலாம்"" என்று நினபைபதாகக் கஹி அனுப்பிய செய்தியைப் பின்வருமாறு வெளியிட்டிருக்கிறது: ""கடந்த இரண்டரை வருடங்களாக உலகப் பெரும் சக்திகள் சிலவற்றின் துணையுடன் சிறீ லங்கா நடத்திவரும் தமிழின அழிப்புப் போர், அதன் இறுதிக் கட்டத்தை இன்று திங்கட்கிழமை காலையே அடையத் திருப்பதாகத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கட்டப்பாட்டில் இன்னமும் மிஞ்சியிருக்கும் முள்ளிவாய்க்கால் கிராமத்தில் இருந்து ""புதினம்"" செய்தியாளர், செய்தி மஹம் சொன்னவை அவரது வார்த்தைகளிலேயே:

""பீரங்கிக் குண்டுகள் நாலாபுறங்களிலும் இருந்து வந்து எங்கள் மீது வீழ்ந்து வெடிக்கின்றன. கனரக மற்றும் சிறுசுருதுப்பாக்கிச் சன்னங்கள் எல்லாப் பக்கத்தில் இருந்தும் சீறி வருகின்றன. தாக்குதல் நிகழும் இந்தப் பகுதிகள் இன்னமும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் இருக்கின்றனர். காயப்பட்டும் வீழ்ந்து தபக்கி எடுக்க யாரும் மறற்கு கிடப்போரின், மக்களின் மரண ஓலங்களே எங்கும் கேட்கின்றன. விடுதலைப் புலிகளின் பக்கத்தில் இருந்து குறிப்பிட்டும்ச் சொல்லுமளவுக்கு எதிர்த்தாக்குதல்கள் ஏதும் நில்லையிலும், சிறீ லங்கா படையினர் கணமஹித்தனமான தாக்குதல்களை நான்கு பக்கங்களிலும், சகலவிதமான நாசகார ஆயுதங்களைப் பாவித்தும் மறே கொண்டவாறு மக்களைக் கொண்டு குவித்து வருகின்றனர். கடந்த நான்கு நாட்களில் மட்டும் 4 ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான மக்கள் கொல்லப்பட்டும் விட்டார்கள்; கொல்லப்பட்டும் வீழ்ந்த மக்கள் எல்லோரினது உடல்களும்

Written by

Wednesday, 08 July 2009 09:11 - Last Updated Wednesday, 08 July 2009 20:25

நாலாபுறமும் சிதறிக் கிடக்கின்றன. திரும்பிய பக்கமெல்லாம் பிணக்குவியல்களாகவே இருக்கின்றன. கொல்லப்பட்டோரது உடல்கள் கடந்த நான்கு நாட்களுக்கும் மலோக அகற்றப்படாத காரணத்தினால், அந்தப் பகுதி எங்கும் பெரும் துர்நாற்றம் வீசுகின்றது. இன்றைய இந்த மூரக்கத்தனமான தாக்குதலுடன் இங்குள்ள மக்கள் அனைவராமே சிறீலங்கா படையினருக்கு இரையாகிவிடுவார். படுகாயமடந்தவர்கள் இந்தப் பகுதியெங்கும் விழுந்து கிடந்து அலறுகின்றனர். படும்மோசமான காயங்களுக்கு உள்ளாகி, சிகிச்சையளிக்க எந்த வழியுமற்ற நிலையில் கதறும் பொதுமக்கள், அங்கே இருக்கும் போராளிகளிடம் தம்மைச் சூட்டுக் கொன்றுவிடுமாறு மன்றாடுகின்றனர். அதேபோல காயமடந்த சிகிச்சைக்கு வழியற்றுக் கிடக்கும் போராளிகள், தமது "சயனடை" வில்லகைகளைத் தந்துவிடுமாறு கதறுகின்றனர். பதுங்குக் குழிகளுக்கும் இருந்தபோதே கொல்லப்பட்டாவிட்ட மக்களின் உடல்களுக்கு மலேயேயே, உயிரோடும் எஞ்சியிருக்கும் மக்கள் பாதுகாப்புக்காய் பதுங்க வண்பிய அவலம் நிலவுகின்றது. "இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு மாபெரும் மனிதப் பேரேவலம் கண்முன்னால் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது, ஆயுதப் போராட்டத்தையே விட்டு விடுகின்றோம் என விடுதலைப் புலிகள் சொல்லிவிட்ட பின்பு, யாராவது வந்து எம்மை காப்பாற்ற மாட்டார்களா என மக்கள் இங்கு ஏங்கித் தவிக்கும் போது மனித உயிர்களாகக் காப்பதற்காகவெனும் இந்த உலகம் ஏன் எதனையும் செய்யாதிருக்கின்றது? என்று தழுதழுத்த கரலில் களேவி எழுப்பினார்."

தலமை எனச் செய்தது? எவ்வாறு அழிக்கப்பட்டது என்பதைத் தான் எஞ்சியுள்ள புலிகளின் பிரதிநிதிகளும், விசுவாசிகளும் பச்சே மறுக்கின்றனர். அல்லது மூரணப்பட்ட விளக்கங்களும் தகவல்களும் கொடுத்து, உண்மையை மீட்டி மறக்கின்றனர். ஈழப் போரின் கட்சி மீன்று நாட்களில் நடந்த சம்பவங்கள், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலமையைச் சூற்றித் தாம் கட்டியழைப்பியிருந்த பெருமைக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்திவிடும் என்ற அச்சத்தால், அவைகூறித் துப்பரிசீலிக்கவோ, மக்கள் முன் உண்மை விளக்கமளிக்கவோ மறுக்கின்றனர். அவ்வாறான முயற்சியில் ஈடுபடவோருக்கு எதிரான அவதூறுகளை ஆத்திரம் ஆத்திரமாகக் கொட்டித் தீர்க்கின்றனர். ஆனால், இந்த உண்மைகளைக் கண்டறிந்து, மக்கள் முன் வைப்பதன் மூலம் தான் ஈழ விடுதலைப் போரின் இந்தப் பேரேழிவா போர்புதுக்குக் காரணமான எதிரிகளின் வக்கிரமான பாசிச இனவெறிப் பையோட்டங்களை மட்டுமல்ல, சதிகாரர்களையும் துரோகிகளையும் கட்டவெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வரமுடியும். ஆனால், நடந்த உண்மைகளை மீட்டி மறப்பது ஈழத்தின் எதிரிகளையும் சதிகாரர்களையும் துரோகிகளையும் காப்பாற்றுவே பயன்படும். சிங்கள இராணுவம் ஈழத் தமிழின அழிப்புப் போரின் இறுதி தாக்குதலைக் கொட்டி மான வெறித்தனமான முறையில் நடத்திக் கொண்டிருந்த அதேசேமம், பல ஆயிரம் ஈழத் தமிழர்களை ஓரே நாளில் கொன்ற அவப்பெயர் தமக்கும், இறுதிவரைப் போராடி வீரமரணமடைந்த பெருமை புலித் தலமைக்கு வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக ஒரு சர்வதேச சதியிலும் ஈடுபட்டிருந்தது, சிங்கள பாசிச ஆளும் கும்பல். பிரபாகரன் உட்பட புலித் தலமையையும், இறுதிவரை புலிகளோடு விசுவாசமாகத் தங்கியிருந்த தமிழர்களையும் படுகொலை செய்து விடுவது என்பதில் உறுதியாக இருந்தது.

Written by

Wednesday, 08 July 2009 09:11 - Last Updated Wednesday, 08 July 2009 20:25

சிங்கள பாசிச ஆளும் கும்பலும் இராணுவமும். அவர்களுக்குத் தப்பிப் போவதற்கான வழிகள் அனைத்தும் அடக்கப்பட்டது, யுத்தமும் சாவும் அவர்கள் தொண்டைக் குழிவரை வந்துவிட்ட நிலையில், புலித் தலமையின் இந்தக் கையறு நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அவர்களையெல்லாம் சரணடைய வைத்து இலகுவாகப் பலியிடுவது என்ற சதியை நன்கு திட்டமிட்டு, "ஆயுதங்களையெல்லாம் ஒப்படைத்துச் சரணடைந்தால் பொது மன்னிப்பு" என்ற துணிபிலை அமெரிக்க இந்திய நார்வே நாட்டுச் சதிகாரர்கள் மூலம் புலித் தலமையின் முன்பு வீசியது. புலித் தலமையை மூழ்கியதாக நம்ப வகைக்கில் வளையப்பட்டவர்களை நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன.

அமெரிக்க பசிபிக் பிராந்திய கட்டளைத் தளபதி அட்மிரல் திமோதி ஜேக் டபிங், இந்திய தீவிரப் பாதுகாப்பு ஆலோசகர் எம்.கே. நாராயணன் மற்றும் வளையிவகாரச் செயலாளர் சிவசங்கர் மனேன் ஆகியோரைச் சந்தித்த பின், 15.5.2009 இல் வளையிட்டு அறிக்கை இந்த சதி நாடகத்தின் வளையப்பட்டவர்களை ஒரு அங்கமாகும். அந்த அறிக்கை இலங்கை அரசாங்கத்தின் கட்டுத்துச் சதியை நாசிக்காக வளையிட்டுத் துக்கின்றது. "இலங்கையில் போர்ப் பகுதியில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவ அமெரிக்கக் கடற்படை கப்பல்கள் தயார் நிலையில் உள்ளன" என்று அவர் 15.5.2009 அன்று அறிவிக்கின்றார். அத்துடன், "போர்ப் பகுதியில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவுவதற்கான வழிகளைக் கண்டறிய அமெரிக்க குழு இலங்கை சனேகருடன். எவ்வகையில் உதவி செய்ய முடியும் என்ற அறிக்கையையும் இலங்கையில் உள்ள அமெரிக்கத் துருக்கம் வழியாக வளையுறவாத துறக்கை வறுங்கியுள்ளது". அதில் "போர்ப் பகுதியில் தமிழர்களுக்கு அமெரிக்கக் கடற்படை வழியாக உதவுவதற்கான பல்வகை வழிமுறைகளைத் தெரிவித்துள்ளோம்" என்கிறது, அந்த அறிக்கை.

நார்வே அமைச்சர் எரிக் சொல்கமை இந்த நாடகத்தின் மற்றொரு சதிகாரன். 17.5.2009 அன்று பல தரம் (வளையி நாட்டு உள்ள நாட்டு) புலியுடன் தான் தொடர்பில் இருந்ததாக அவர் கூறியுள்ளார். இப்படி மோசடி செய்து கொல்ல உதவிய பின், நடந்ததை, "இது மிகவும் கோரமானது" என்கிறார். இதேபோல் கட்சி நிமிடங்களில் ஐ.நா.வசைச் சேர்ந்த விஜய் நம்பியாரும் (வளையி நாட்டு உள்ள நாட்டு) புலியுடன் தொடர்பில் இருந்துள்ளார்.

Written by

Wednesday, 08 July 2009 09:11 - Last Updated Wednesday, 08 July 2009 20:25

இவையெல்லாம் இவர்கள் கற்றியவைகள் தான்.

இந்தச் சதியின் மற்றொரு வளிப்பாடாக மீண்டும் நம்பியார் இலங்கை சினைநார், எல்லாம் இதற்காகத்தான். இந்திய தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் எம்.கே. நாராயணன் மற்றும் வளிவிவகார சயலாளர் சிவ்சங்கர் மனைன் ஆகியோர் அபிக் கபி இலங்கை சினைநாரும் இதற்காகத்தான். "ஆயுதங்களை ஒப்படைத்துச் சரணடைந்தால் பொது மன்னிப்பு" என்ற சர்வதேச சதிகாரர்களால் வீசப்பட்ட துண்பிலைப் புலித் தலமை கவ்வியதா, இல்லையா? பிரபாகரன் உட்பட புலித் தலமையின் சாவில் மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய கற்றாக விளங்குவது இதுதான். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அதிகாரபூர்வ சர்வதேசப் பொறுப்பாளர் செல்வராசா பத்மநாதன் மீ 17ஆம் தேதி அன்று ஒரு அறிக்கை வளியிடுகிறார். அதில், "நாம் எமது ஆயுதங்களை அமையாக் கிச் சமாதானப் பச்சு வார்த்தைக்கு வருகிறோம்... விடுதலைப் புலிகளின் அச்சமற்ற தன்மையையும், தங்கள் கொள்கை மீதுள்ள முடிவில்லாத கடமையுணர்ச்சியையும், அதன் மீது எம்மக்கள் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையையும் எவரும் சந்தேகப்பட முடியாது. எமது அழைப்பை எமது பிள்ளைகள் எந்தவொரு களேவியுமில்லாமல், மரணத்துக்குப் பயமற்று எடுத்துள்ளார்கள். எமது பொராட்டம் எம்மக்களுக்காகவே என்பதை நாம் மற்றதுவிடவில்லை என்றும் இப்போதைய நிலமையில், இந்த யுத்தத்தை சிறீலங்கா இராணுவம் இம்மக்களாகக் கொண்டு குவிப்பதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமாகப் பாவிக்க நாம் ஒருபோதும் அனுமதிக்க மாட்டோம்... மிகச் சூணிச் சலோட நூங்கள் எழுந்து நின்று எமது ஆயுதங்களை அமையாக் குகிறோம், எமது மக்களாக் காப்பாற்றும்மாறு தொடர்ந்து சர்வதேசச் சமூதாயத்துடன் கட்டுக் கொள்வதை விட, வேறு தெரிவு எங்களாக் கு இல்லை" என்று அறிவிக்கிறார்.

அதன் பிறகு புலி ஆதரவு இணைய தளமான தமிழ் நெட்டிற் கு பத்மநாதனே வழங்கிய பட்டியில் "எமது அமைப்பின் பல மீதத் துறப்பினர்களும் தலைவர்களும் உயிரிழந்திருக்கின்றனர் அல்லது துரோகத் தனமாகக் கொல்லப்பட்ட உள்ளனர் என்பது உண்மை. எங்களின் முடிவான நாம் சர்வதேசத்துக்குக் கற்றியிருந்தும், சிறீலங்காவின் தாக்குதல்களை நிறுத்தச் சொல்லிக் கட்டி ருந்தும், கொழும்பானது அதைப் பொருட்படுத்துதாது, இதுதான் முடிவென்று இராணுவத் தாக்குதலைத் தொடர்ந்தது. எங்களாக் குக் கிடைத்த தகவலின் படி சரணடைந்து, வள்ளைக் கொடியைத் தூங்கிச் சினைப் பொராளிகளையும் தலைவர்களையும் சர்வதேச மரபைப் பொருட்படுத்துதாது இரக்கமில்லாமல் கொண்டுள்ளது. சர்வதேச சமூகமும் சிறீலங்காவாக் கு எதிராக ஒரு திடமான நிலையை எடுத்து, சிறீலங்காவை ஒரு முறையான முடிவை எடுக்கச் சொல்லி ஊக்குவிக்கவில்லை. நடந்த நிகழ்வுகளையிட்டு நூங்கள் துக்கத்திலுள்ளோம்"

Written by

Wednesday, 08 July 2009 09:11 - Last Updated Wednesday, 08 July 2009 20:25

பிறகு பிரபாகரன் வீ ரசு சாவியை தியதாக பி.பி.சி.க்குப் பட்டியளித்தார். சலெவராசா பத்மநாதனின் மூதல் அறிக்கை அடிப்படையில் பிரபாகரன் உயிருடன் இருப்பதாகக் கூறிவந்த நெடுமாறன் போன்ற தமிழினவாதத் தலைவர்கள், சலெவராசா பத்மநாதன் பிரபாகரன் சாவை உறுதி செய்தவன் ""அவர் பன்னாட்டுப் போலீசு அமைப்பால் தடேப்படும் கிரிமினல் குற்றவாளி, அவரது கற்று ஏற்கத்தக்கதல்ல" என்று ஒதுக்கிவிட்டு, பிரபாகரன் உயிருடன் இருக்கிறார் என்ற பிரச்சாரத்தைத் தொடர்கின்றனர். ஜூன் 18ந் தேதி அன்று, புலிகளின் வெளியகப் பணிப் பிரிவு புலனாய்வுத் துறை பொறுப்பாளர் கதிர்காமத் தம்பி அறிவுமகன் ""பிரபாகரன் சரணடையவோ, அல்லது கைது செய்யப்படவோ இல்லை; சிறீ லங்கா படையினருடன் போரிட்டே வீ ரக்காவியம் ஆனார்" என்று கூறி, சலெவராசா பத்மநாதனின் நிலையை ஆதரித்துள்ளார். இதன் பிறகு தமிழகத் தமிழினவாதிகள் உட்பட, புலி விசுவாசிகள் பிரபாகரன் மரணம் குறித்து மவுனம் சாதிகின்றனர். இதற்கிடையே யாழ் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் குழு தனது அறிக்கையில், பிரபாகரன் சிறீ லங்கா படையினரால் கைது செய்யப்பட்டு, சித்திரவதைக்குப் பின் கொடூரமாகக் கொல்லப்பட்டதாகக் கூறுகிறது.

கடையாக ஜூன் இறுதியில் வெளியிடப்பட்ட ஜூனியர் விகடனில், இலங்கை இராணுவம் ""சரீன்" மயக்க மருந்து கலந்த இரசாயனக் குண்டு போட்டு பிரபாகரனைப் பிடித்துச் சித்திரவதை செய்து கொண்டதாக எழுதுகிறது.

பிரபாகரன் சரணடையவோ அல்லது கைதுசெய்யப்படவோ இல்லை; போரிட்டே வீ ரக்காவியம் ஆனார் என்று புலிகளின் அயலுறவு புலனாய்வுத் துறை சொன்னாலும், இந்தப் போர் எப்போது, எங்கே எவ்வாறு நடந்தது என்று கூறவில்லை! அதுவும் ஆயுதங்களின் அமைதியாகக் கொள்வதாக புலிகள் அறிவித்த பிறகு, இவ்வாறான போர் நடந்திருக்கக் கூடுமா? இல்லை, சிறீ லங்கா இராணுவம் கூறுவதைப் போல பிரபாகரன் ஆம் புலன்சிலத் தப்பிச் சலெலும் போது (ஊடறுத்துச் சலெலும் போது) சிறீ லங்கா படையினர் நடத்தியதாகக் கூதலில் கொல்லப்பட்டாரா? அப்படியானால் சித்திரவதை செய்யப்பட்டதாகக் காட்டும் வீடியோ, பிரபாகரன் உடலை அவமானப்படுத்துவதாகக் காட்டும் புகைப்படங்கள் ஆகிய ஆதாரங்களெல்லாம் வறும் ஓட்டு வலைகள் தானா?

Written by

Wednesday, 08 July 2009 09:11 - Last Updated Wednesday, 08 July 2009 20:25

இதற்கெல்லாம் மலோக பிரபாகரனுக்கு என்ன நேர்ந்தது, எப்படி நேர்ந்தது என்பது ஒருபுறம் இருக்க, சிறீ லங்கா பாசிச ஆளும் கும்பலிடமும், இராணுவத் திடமும் ஆயுதங்களை அமையாக்கி விட்டுச் சரணடைவது என்கிற முடிவிற்கு புலித் தலமை வந்து விட்டிருந்தது என்பதற்கு மறுக்க முடியாத ஆதாரங்கள் உள்ளன. "மலே நாட்கள் சிலவற்றின் முயற்சியில் கட்சி நேரத்தில் போர் நிறுத்தப் பச்சு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. சிங்களப் படையணிகளைத் தன பரேல், வளங்கைக் கொடியுடன் பச்சு நடத்தப்போன அரசியல் பிரிவுத் தலைவர் பா.நட்சேன், அமையப் பச்சுச் செயலகத் தலைவர் புலித் தவேன் உள்ளிட்டோரை சிங்களப் படையணிக் கொன்றது" என்று புலிகளின் விசுவாசியான மணியரசன், தனது பத்திரிகையில் எழுதுகிறார்.

ஆயுதங்களை அமையாக்குவதாகப் புலித் தலமை விடுத்த அறிவிப்பிற்கு முதல் நாளே, அதாவது மே 16ந் ததேதி இரவு, புலிகளின் அரசியல் பிரிவுத் தலைவர் பாலசிங்கம் நட்சேன் "ஆயுதங்களை ஒப்படைக்கிறோம். ஒபாமா அரசு, இங்கிலாந்து அரசு ஆகியவற்றிடம் பாதுகாப்பு உறுதி கிடைக்க வேண்டும். புலிகளின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்காக ஐ.நா. அதிகாரியான விஜய் நம்பியார் அங்கே இருக்க வேண்டும்" என்று இங்கிலாந்து "சண்டே டைம்ஸ்" நாளேட்டின் பெண் செய்தியாளர் மரீ காலவின்னுக்கு தொலைபேசி மூலம் வேண்டுகோள் விடுத்தார். பிறகு, இலங்கை நாடாளுமன்ற தமிழ் உறுப்பினரான ரோகன் சந்திரா நேருவை அழைத்து நட்சேன் பேசியிருக்கிறார். மரீ காலவின் விஜய் நம்பியார் வழியேயும் ரோகன் சந்திரா நேரு வழியேயும் அதிபர் இராஜபக்சேவுக்கு செய்தி போனது; சிறீ லங்கா அரசு இந்தச் சரணடையை ஏற்பதாக பாசிச இராஜபக்சே கிறியதாக, நேரு வழியேயும் விஜய் நம்பியார் மரீ காலவின் வழியேயும் மே 17ந் ததேதி காலையே நட்சேனுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

மணியரசன் கிறுவதிலிருந்து சில மறேக் நாட்களும் இந்த ஏற்பாட்டில் பங்கு பெற்றிருக்கின்றன. இந்த ஏற்பாட்டை நம்பிச் சரணடையப் போனபோதுதான் நட்சேனும் புலித் தவேனும் வேறு சிலருடன் சூட்டக் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர். நட்சேனும் புலித் தவேனும் மறே கொண்ட சரணடையை முயற்சிகள் எல்லாம் பிரபாகரன் உட்பட புலித் தலமையின் ஒப்புதலுடன் நடந்தனவா, இல்லையா? பிரபாகரன் எதிரிகளுடனான பச்சு வார்த்தைகள் எதிலும் நேரடியாக ஈடுபட்டதே இல்லை, அரசியல் பிரதிநிதிகளை அனுப்புவததைத் தானே வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இதுவும் அப்படி நடந்ததுதானா? அல்லது பிரபாகரன் ஒப்புதல் இல்லாமலேயே நடந்தது? அப்படியானால் நட்சேன், புலித் தவேன் உள்ளிட்டோரைத் தியாகிகளாகப் புலி விசுவாசிகள் போற்றுவது ஏன்?

